Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (judecător: Ciubotaru E.)
dosarul nr.2a-305/2026

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

29 octombrie 2026 mun. Bălți
Instanța compusă din:
Președintele completului Grosu Stanislav
Judecători Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier Dolghii Victoria

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Oleg Roșca prin intermediul avocatului Dogot Cristian împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26.12.2025,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Rodica Robu împotriva lui Oleg Roșca, intervenient accesoriu Oleg Robu cu privire la încasarea datoriei derivată din recipisa din 28 septembrie 2023 și compensarea cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

La data de 11 noiembrie 2024 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Rodica Robu împotriva lui Oleg Roșca cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor respective, reclamantul a indicat că la data de 28 septembrie 2023, Oleg Roșca a luat de la ea un împrumut în sumă de 300000 lei. A extras mijloacele bănești în aceeași zi, adică la 28 septembrie 2023, din contul său personal de depozit deschis la BC „Victoriabank" SA, conform contractului de depozit din 27 iunie 2023.

Reclamanta a susținut că împrumutul se confirmă prin recipisa eliberată de Oleg Roșca, în care ultimul a indicat că ia un împrumut bănesc în sumă de 300 000,00 lei de la Rodica Robu pe un termen de 180 zile, la dobânda de 12% anual, cu plata dobânzii pe lună. Prin aceeași recipisă, pârâtul și-a asumat răspunderea să restituie suma în termenul indicat în recipisă, plus dobânda.

A menționat că pârâtul nu și-a onorat obligațiile în termenul indicat, motiv din care la 23 octombrie 2024 i-a expediat lui Oleg Roșca o somație prin care i-a arătat disponibilitatea soluționării litigiului apărut pe cale amiabilă, întru evitarea unui proces de judecată, ce va impune cheltuieli suplimentare.

La 25 octombrie 2024 somația a fost recepționată. Pârâtul însă nu a reacționat în vreun mod, motiv din care reclamanta este nevoită să se adreseze în instanța de judecată pentru încasarea forțată a sumei. Totodată, pârâtului i-a fost expediată somația și prin intermediul mai multor rețele sociale, dar, la fel, cerințele au fost ignorate.

Rodica Robu a susținut că anterior expedierii somației, reclamanta a încercat de mai multe ori să ia legătura telefonică cu pârâtul, însă acesta a ignorat și apelurile.

Într-un final, reclamanta a solicitat încasarea de la Oleg Roșca în beneficiul său a datoriei în mărime de 300 000,00 lei.

La data de 18 decembrie 2024, în ședință de judecată, prin încheiere protocolară, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu cet. Oleg Robu.

Prin depunerea susținerilor verbale, Rodica Robu a solicitat încasarea de la Oleg Roșca în beneficiul său a datoriei în mărime de 300 000,00 lei, 15 000,00 lei asistență juridică, 3 858,20 lei cheltuieli pentru executorul judecătoresc, 9 559,00 lei compensarea cheltuielilor de judecată, 180 lei pentru obținerea informației de la ASP și 200 lei achitată ca taxă de timbre la depunerea cererii de chemare în judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26.12.2025, acțiunea depusă de Rodica Robu împotriva lui Oleg Roșca, intervenient accesoriu Oleg Robu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial:

✓ S-a încasat de la Oleg Roșca, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul Rodicăi Robu, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliată în *****, datoria derivată din recipisa din 28 septembrie 2023, în sumă de 300000 (trei sute mii) lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 9559 (nouă mii cinci sute cincizeci și nouă) lei, sub forma taxei de timbru în mărime 200 (două sute) lei, sub forma asistenței juridice în mărime de 12000 (douăsprezece mii) lei, precum și cheltuielile legate de eliberarea extrasului din Registrul de stat al populației în mărime de 180 (una sută optzeci) lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 14.01.2026, Oleg Roșca prin intermediul avocatului Dogot Cristian a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală acesteia și emiterea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat la data de 26 decembrie 2025, iar cererea de apel a fost înregistrată la data de 14 ianuarie 2026. În circumstanțele date, apelul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelantul a invocat că instanța de fond a reținut în mod corect existența raportului juridic de împrumut dintre acesta și intimata Robu Rodica, însă a concluzionat în mod nejustificat că obligația de restituire a împrumutului nu a fost executată, pe motiv că suma de 300 000,00 lei nu a fost restituită direct intimatei, ci intervenientului accesoriu Robu Oleg.

În acest sens, apelantul a susținut că instanța de fond a ignorat faptul că restituirea sumei împrumutate a fost confirmată prin recipisa din 30 august 2024, semnată de intervenientul accesoriu Robu Oleg, prin care acesta a recunoscut primirea integrală a sumei de 300 000,00 lei, precum și lipsa oricăror pretenții financiare ulterioare față de apelant. Prin urmare, consideră că hotărârea contestată este eronată sub aspectul stabilirii circumstanțelor de fapt, întrucât probele administrate au fost apreciate selectiv și interpretate în mod greșit, concluziile instanței fiind contrare materialului probator existent la dosar.

Totodată, apelantul a menționat că instanța de fond nu a examinat contextul în care a avut loc restituirea împrumutului, inclusiv relațiile existente între părți, natura raporturilor juridice anterioare și rolul intervenientului accesoriu în cadrul raportului obligațional. Or, din probele administrate rezultă că intervenientul accesoriu Robu Oleg a fost persoana care a primit de la apelant suma de 300 000,00 lei, acesta nefiind o persoană străină raportului juridic, ci una implicată direct în acordarea împrumutului, având un rol activ atât în transmiterea, cât și în recuperarea mijloacelor bănești.

În continuare, apelantul a susținut că și-a executat integral obligațiile asumate în baza recipisei, achitând lunar suma de 3 000,00 lei cu titlu de dobândă aferentă împrumutului acordat. Cât privește suma principală de 300 000,00 lei, aceasta a fost restituită soțului intimatei,

intervenientul accesoriu Robu Oleg, care a confirmat în fața instanței de judecată recepționarea mijloacelor bănești de la apelant.

Mai mult, potrivit recipisei din 30 august 2024, intervenientul accesoriu Robu Oleg a confirmat primirea sumei de 300 000,00 lei, precum și a dobânzii aferente lunii august, în temeiul recipisei din 28 septembrie 2023, care consemna împrumutul acordat de intimata Robu Rodica apelantului, cu o dobândă anuală de 12%. Totodată, acesta a declarat că nu mai are alte pretenții financiare față de apelant.

Apelantul a mai relevat că, după recepționarea sumei de 300 000,00 lei, intervenientul accesoriu Robu Oleg a informat-o pe intimata Robu Rodica despre restituirea banilor, iar aceasta nu a înaintat, la acel moment, nicio pretenție față de apelant. Abia după aproximativ două luni, intimata a solicitat restituirea sumei respective, deși cunoștea cu certitudine că mijloacele bănești fuseseră deja restituite.

În susținerea poziției sale, apelantul a făcut trimitere și la extrasele conversațiilor anexate de intimată, din care rezultă că suma de 300 000,00 lei reprezenta banii familiei Robu. În acest sens, a evidențiat declarația intimatei potrivit căreia aceasta ar fi fost de acord, împreună cu soțul său, să-i încredințeze banii familiei lor.

Prin urmare, apelantul consideră că intimata a înaintat o acțiune neîntemeiată, urmărind obținerea unei îmbogățiri nejustificate, în condițiile în care atât suma împrumutată, cât și dobânzile aferente acesteia au fost achitate integral de către apelant.

Sub aspectul aplicării normelor de drept material, apelantul a susținut că instanța de fond a interpretat în mod eronat dispozițiile legale referitoare la executarea obligațiilor, limitându-se la constatarea faptului că plata nu a fost efectuată direct creditorului, fără a analiza circumstanțele concrete ale cauzei și implicarea intervenientului accesoriu în raportul juridic. În opinia sa, executarea obligației nu poate fi considerată nevalabilă atât timp cât plata a fost acceptată și confirmată de o persoană implicată direct în raportul juridic, care a participat nemijlocit la nașterea acestuia și la transmiterea mijloacelor bănești.

În același context, apelantul a subliniat că intimata nu a formulat obiecții nici cu privire la faptul că dobânzile lunare aferente împrumutului au fost recepționate, pe parcursul derulării raportului juridic, fie personal de către aceasta, fie de către intervenientul accesoriu Robu Oleg sau de către fiul acestora.

De asemenea, apelantul a invocat încălcarea prevederilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, referitoare la aprecierea probelor după intima convingere a instanței, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar, în ansamblul și interconexiunea lor. În acest sens, a susținut că recipisa din 30 august 2024, care constituie o probă directă a executării obligației, a fost practic lipsită de efect juridic de către instanța de fond, fără prezentarea unor argumente convingătoare. Totodată, instanța nu ar fi analizat corespunzător nici faptul că dobânzile au fost achitate constant și recepționate inclusiv de alte persoane decât intimata, fără ca aceasta să formuleze obiecții.

În concluzie, apelantul Roșca Oleg a solicitat admiterea integrală a cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26.12.2025, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea civilă să fie respinsă.

Pe de altă parte, reprezentantul intimatei Robu Rodica, avocat Arabadji Mariana a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26.12.2025. Totodată, solicitând încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 500,00 lei pentru instanța de apel și încasarea sumei de 900,00 lei cheltuielile legate nemijlocit pentru deplasarea cu transportul la ședințele de judecată ce s-au petrecut în instanța de

apel.

În susținerea poziției nominalizate, reprezentantul intimatei a menționat despre faptul că, la insistența soțului său, intimata nu s-a adresat inițial instanței de judecată, întrucât acesta intenționa să i se alăture, motiv pentru care a ales să aștepte. Totodată, a precizat că intimata nu solicită încasarea dobânzii aferente împrumutului.

De asemenea, reprezentantul intimatei a susținut că suma împrumutată urma să fie restituită nemijlocit intimatei, în calitatea sa de creditoare.

Intervenientul accesoriu Oleg Robu în cadrul examinării cererii de apel în instanța de apel nu s-a prezentat, fiind citat legal, nu a anunțat despre motivele imposibilității prezenței sale la ședința de judecată stabilită.

La data de 22.10.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, reprezentantul intervenientului accesoriu Oleg Robu, avocatul Craiu Serghei a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și intervenientului accesoriu Oleg Robu.

Potrivit art. 206 alin. (1) Cod Procedură Civilă RM, „(1) Părţile au dreptul să solicite instanţei judecătoreşti examinarea cauzei în lipsa lor şi remiterea copiei de pe hotărâre. Dacă partea solicită să-şi dovedească pretenţiile sau obiecţiile prin ascultarea celeilalte părţi, instanţa cere să se prezinte personal în faţa judecăţii”.

În conformitate cu dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa intimaților.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, audiind depozițiile participanților la proces, colegiul civil consideră că apelul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe.

În cadrul examinării cauzei, Colegiul Civil a constatat că, la data de 27 iunie 2023, a fost încheiat contractul de depozit bancar nr. MD91VI023741210009927MDL, între banca comercială „Victoriabank„ societate pe acțiuni și Rodica Robu. Conform pct. 1 din contract, banca a primit de la Rodica Robu mijloace bănești în sumă de 300 000,00 lei și s-a obligat să le restituie deponentului în careva condiții (f.d. 16).

Conform extrasului din contul Rodicăi Robu, la 28 septembrie 2023, din contul de depozit a fost retrasă suma de 300 000,00 lei (f.d. 17).

La data de 28 septembrie 2023, de către Oleg Roșca a fost întocmită o recipisă prin care a confirmat că a luat cu titlu de împrumut de la Rodica Robu suma de 300 000,00 lei, pe un termen de 180 zile, cu o dobândă de 12% anual, cu plata dobânzii lunar (30 zile) (f.d. 9).

La 23 octombrie 2024, reprezentanta reclamantei, avocata Mariana Arabadji a expediat pârâtului Oleg Roșca o somație de plată prin care a solicitat rambursarea împrumutului în sumă de 300 000,00 lei în termen de 5 zile calendaristice de la primirea somației (f.d. 8).

Potrivit certificatului de divorț din 16 ianuarie 2024, eliberat de către Serviciul stare civilă Buiucani, mun. Chișinău se atestă că la 16 ianuarie 2024, Oleg Robu și Rodica Robu au divorțat (f.d. 19).

La data de 11 noiembrie 2024 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată înaintată de către Rodica Robu împotriva lui Oleg Roșca cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea de la Oleg Roșca în beneficiul său a datoriei în mărime de 300 000,00 lei.

La data de 18 decembrie 2024, în ședință de judecată, prin încheiere protocolară, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu cet. Oleg Robu.

Prin depunerea susținerilor verbale, Rodica Robu a solicitat încasarea de la Oleg Roșca în beneficiul său a datoriei în mărime de 300 000,00 lei, 15 000,00 lei asistență juridică, 3 858,20 lei cheltuieli pentru executorul judecătoresc, 9 559,00 lei compensarea cheltuielilor de judecată, 180 lei pentru obținerea informației de la ASP și 200 lei achitată ca taxă de timbre la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26.12.2025, acțiunea depusă de Rodica Robu împotriva lui Oleg Roșca, intervenient accesoriu Oleg Robu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la Oleg Roșca, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul Rodicăi Robu, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliată în *****, datoria derivată din recipisa din 28 septembrie 2023, în sumă de 300000 (trei sute mii) lei și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 9559 (nouă mii cinci sute cincizeci și nouă) lei, sub forma taxei de timbru în mărime 200 (două sute) lei, sub forma asistenței juridice în mărime de 12000 (douăsprezece mii) lei, precum și cheltuielile legate de eliberarea extrasului din Registrul de stat al populației în mărime de 180 (una sută optzeci) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 14.01.2026, Oleg Roșca prin intermediul avocatului Dogot Cristian a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea integrală acesteia și emiterea unei hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Potrivit dispozițiilor art. 373 alin.(1) și (2) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Prevederile legale menționate obligă în mod expres instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit art. 15 alin. (1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În conformitate cu art. 774 alin. 1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 776 Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 aliniatele (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Articolul 992, alin (1), (2) Cod civil prevede că contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic, iar potrivit art. 993, alin (1) Cod Civil RM, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit prevederilor art.1242 alin. (1) Cod Civil, (1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art.1247 alin. (1) Cod Civil, (1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

La caz, Colegiul Civil reține ca fiind corecte concluziile instanței de fond precum că din lucrările dosarului, se demonstrează neechivoc că reclamanta nu a confirmat executarea față de altă persoană a obligațiilor sale, iar Oleg Robu la rândul său nu a fost în vreun fel împuternicit iar prima nu a profitat cumva de încasarea banilor de către fostul său soț.

Consecvent, Colegiul Civil reține că, potrivit art. 867 Cod civil, debitorul trebuie să execute obligația față de creditor sau față de persoana împuternicită ori indicată de acesta, precum și față de persoana împuternicită prin lege sau prin hotărâre judecătorească. În cazul în care executarea a fost efectuată față de o persoană care nu este nici împuternicită și nici indicată de creditor, obligația se consideră executată doar dacă creditorul confirmă executarea sau profită în vreun fel de aceasta.

Din conținutul normei citate rezultă că simpla transmitere a mijloacelor bănești către o persoană terță nu este suficientă pentru a produce efectul juridic al stingerii obligației, fiind necesar ca plata să fie efectuată unei persoane care are calitatea corespunzătoare de a o recepționa sau ca ulterior creditorul să confirme executarea ori să beneficieze de prestația respectivă.

Raportând aceste dispoziții legale la circumstanțele cauzei, Colegiul Civil constată că, deși apelantul invocă restituirea integrală a împrumutului în sumă de 300 000,00 lei, pretinsa executare a obligației a avut loc prin transmiterea mijloacelor bănești către Oleg Robu, persoană care nu avea calitatea de creditor în raportul obligațional stabilit prin recipisa din 28 septembrie 2023.

Or, din conținutul recipisei menționate rezultă fără echivoc că împrumutul a fost acordat de către Rodica Robu, aceasta fiind persoana care a transmis mijloacele bănești și în beneficiul

căreia apelantul și-a asumat obligația de restituire. Respectiv, identitatea creditorului era cunoscută apelantului încă de la momentul constituirii raportului juridic, neexistând incertitudini cu privire la persoana față de care trebuia executată obligația.

În aceste condiții, Colegiul Civil apreciază că apelantului îi revenea obligația de a restitui suma împrumutată nemijlocit creditoarei Rodica Robu sau unei persoane care ar fi fost în mod corespunzător împuternicită ori indicată de aceasta. Însă, la caz, nu a fost prezentată nicio probă care să confirme că Oleg Robu ar fi fost autorizat de către creditoare să recepționeze suma împrumutată în numele și în beneficiul acesteia.

Referitor la argumentul apelantului potrivit căruia restituirea sumei de 300 000,00 lei este confirmată prin recipisa din 30 august 2024, semnată de intervenientul accesoriu Oleg Robu, Colegiul Civil reține că acest înscris confirmă, cel mult, transmiterea și recepționarea mijloacelor bănești între apelant și intervenientul accesoriu, însă nu demonstrează, prin el însuși, stingerea obligației contractuale față de adevărata creditoare.

Astfel, faptul că Oleg Robu a confirmat primirea sumei de 300 000,00 lei și a declarat că nu mai are pretenții financiare față de apelant nu poate fi asimilat unei confirmări a executării obligației din partea Rodicăi Robu, în condițiile în care intervenientul accesoriu nu deținea calitatea de creditor și nici nu a demonstrat existența unui mandat sau a unei alte împuterniciri care să-i permită să recepționeze plata în numele acesteia.

Mai mult, declarația intervenientului accesoriu privind lipsa oricăror pretenții financiare față de apelant produce efecte în limitele raporturilor dintre persoanele care au participat la întocmirea recipisei, neputând fi opusă creditoarei pentru a justifica stingerea unei obligații contractuale la care aceasta nu a renunțat și a cărei executare nu a confirmat-o.

În acest sens, Colegiul Civil subliniază că recipisa din 30 august 2024 nu poate fi analizată în mod izolat de celelalte circumstanțe ale cauzei, în special de conținutul recipisei inițiale din 28 septembrie 2023, prin care a fost individualizat creditorul, precum și de situația juridică existentă între Rodica Robu și Oleg Robu la momentul pretinsei restituiri.

Sub acest aspect, este relevant faptul că, potrivit certificatului de divorț din 16 ianuarie 2024, căsătoria dintre Rodica Robu și Oleg Robu a fost desfăcută anterior dății de 30 august 2024, când a avut loc pretinsa restituire a împrumutului. Prin urmare, la momentul recepționării mijloacelor bănești, Oleg Robu nu mai avea calitatea de soț al creditoarei, iar simpla existență a unei relații familiale anterioare nu îi conferea dreptul de a încasa, în nume propriu, creanța acesteia.

În același context, Colegiul Civil consideră neîntemeiat argumentul apelantului potrivit căruia mijloacele bănești restituite reprezentau bunuri comune ale familiei Robu, iar Oleg Robu ar fi fost îndreptățit să le recepționeze în considerarea acestei împrejurări.

Or, problema apartenenței mijloacelor bănești la patrimoniul comun al foștilor soți, precum și eventualele drepturi ale acestora asupra bunurilor respective, constituie chestiuni distincte, ce țin de raporturile patrimoniale dintre Rodica Robu și Oleg Robu. Aceste împrejurări nu modifică, prin ele însele, identitatea creditorului din raportul obligațional încheiat cu apelantul și nici nu conferă fostului soț dreptul de a încasa creanța în lipsa unei împuterniciri corespunzătoare.

Prin urmare, chiar presupunând că mijloacele bănești împrumutate ar fi avut natura unor bunuri comune ale foștilor soți, această împrejurare nu era de natură să-l exonereze pe apelant de obligația de a restitui împrumutul persoanei indicate în recipisă în calitate de creditor. Eventualele pretenții ale lui Oleg Robu cu privire la apartenența ori repartizarea mijloacelor bănești urmau a fi valorificate în cadrul raporturilor juridice existente între acesta și Rodica Robu, fără a putea fi transferate asupra creditoarei prin intermediul unei plăți efectuate de debitor către o persoană neîndreptățită.

De asemenea, nu poate fi reținută susținerea apelantului potrivit căreia implicarea activă a intervenientului accesoriu în transmiterea și recuperarea mijloacelor bănești ar demonstra existența dreptului acestuia de a recepționa suma împrumutată.

Colegiul Civil relevă că participarea unei persoane la anumite împrejurări premergătoare sau concomitente încheierii unui contract nu echivalează, în mod automat, cu dobândirea calității de creditor ori cu atribuirea dreptului de a încasa prestația datorată. Pentru ca plata efectuată unei persoane terțe să producă efectul stingerii obligației, este necesară existența unui temei juridic care să justifice recepționarea prestației de către aceasta, temei care, în speță, nu a fost demonstrat.

În continuare, Colegiul Civil apreciază că nici argumentul apelantului privind achitarea lunară a dobânzii în cuantum de 3 000,00 lei nu este de natură să confirme executarea integrală a obligației de restituire a împrumutului.

Astfel, plata dobânzii reprezintă executarea unei obligații distincte de obligația principală de restituire a capitalului împrumutat. Prin urmare, dovada achitării dobânzilor, chiar dacă acestea au fost recepționate de intervenientul accesoriu sau de alte persoane, nu demonstrează, prin ea însăși, stingerea obligației principale în sumă de 300 000,00 lei.

Totodată, faptul că intimata nu ar fi formulat obiecții cu privire la modalitatea de recepționare a dobânzilor nu poate fi interpretat automat drept o acceptare anticipată a dreptului intervenientului accesoriu de a încasa și corpul împrumutului. O asemenea concluzie ar presupune existența unei manifestări de voință neechivoce din partea creditoarei, prin care aceasta să fi autorizat intervenientul să recepționeze în numele său și suma principală, împrejurare care nu rezultă din materialele cauzei.

Mai mult, Colegiul Civil reține că, potrivit explicațiilor intervenientului accesoriu oferite în cadrul ședinței de judecată, Rodica Robu i-a solicitat restituirea sumei de 300 000,00 lei pe care acesta o recepționase de la apelant, însă Oleg Robu a refuzat să o transmită, invocând faptul că mijloacele bănești i-ar aparține.

Această împrejurare prezintă relevanță deosebită pentru soluționarea litigiului, întrucât demonstrează că însăși creditoarea nu a acceptat plata efectuată fostului său soț și nici nu a beneficiat de suma respectivă. Dimpotrivă, refuzul intervenientului accesoriu de a transmite mijloacele bănești creditoarei confirmă că acestea au rămas în posesia unei persoane terțe, fără ca prestația datorată să fi ajuns la creditorul îndreptățit.

În aceste condiții, nu poate fi reținută nici incidența celei de-a doua ipoteze prevăzute de art. 867 Cod civil, referitoare la situația în care creditorul profită în vreun fel de executarea efectuată față de o persoană neîmputernicită. Or, din materialele cauzei nu rezultă că Rodica Robu ar fi recepționat, direct sau indirect, suma respectivă ori că ar fi obținut vreun avantaj patrimonial ca urmare a transmiterii banilor către fostul său soț.

Dimpotrivă, faptul că aceasta a solicitat restituirea mijloacelor bănești de la intervenientul accesoriu, iar ulterior a înaintat acțiunea în instanța de judecată împotriva debitorului, demonstrează în mod neechivoc că nu a confirmat executarea obligației în modalitatea invocată de apelant.

În ceea ce privește susținerea apelantului potrivit căreia intimata ar fi cunoscut despre restituirea banilor către Oleg Robu și nu ar fi formulat pretenții decât după aproximativ două luni, Colegiul Civil consideră că simpla informare a creditoarei despre transmiterea mijloacelor bănești către o persoană terță nu poate fi echivalată cu acceptarea acestei modalități de executare.

Or, cunoașterea unui fapt juridic nu presupune, în mod necesar, consimțirea la producerea efectelor juridice urmărite de persoanele implicate. La caz, Colegiul consideră că lipsa unei

reacții imediate din partea intimatei nu poate suplini consimțământul acesteia și nici nu poate constitui o confirmare tacită a executării, în condițiile în care ulterior aceasta a solicitat restituirea sumei atât de la intervenientul accesoriu, cât și pe cale judiciară de la debitor.

De altfel, din conversațiile anexate la materialele cauzei rezultă că intimata a urmărit soluționarea amiabilă a diferendului, circumstanță care poate explica lipsa unei sesizări imediate a instanței, fără ca aceasta să poată fi interpretată drept o renunțare la dreptul său de creanță sau o acceptare a executării obligației față de o altă persoană.

Sub acest aspect, Colegiul Civil reține că apelantul cunoștea în mod cert identitatea creditoarei, întrucât aceasta era indicată expres în recipisa din 28 septembrie 2023. În consecință, în lipsa unei dovezi privind împuternicirea intervenientului accesoriu, apelantul nu putea considera în mod justificat că simpla transmitere a banilor către acesta era suficientă pentru stingerea obligației asumate față de Rodica Robu.

Prin urmare, împrejurările invocate de apelant cu privire la relațiile de prietenie dintre acesta și intervenientul accesoriu, implicarea ultimului în raporturile dintre părți, precum și pretinsa apartenență comună a mijloacelor bănești nu sunt suficiente pentru a demonstra că plata a fost efectuată în condițiile prevăzute de art. 867 Cod civil.

În același timp, Colegiul Civil subliniază că buna-credință în executarea obligațiilor, consacrată de art. 10 alin. (1) și art. 775 alin. (1) Cod civil, presupune nu doar efectuarea unei prestații materiale, ci și respectarea cadrului juridic al raportului obligațional, inclusiv executarea acesteia față de persoana îndreptățită să o primească.

Astfel, buna-credință nu poate fi invocată exclusiv prin prisma faptului că apelantul a transmis efectiv suma de 300 000,00 lei, fără a se examina dacă destinatarul plății era îndreptățit să o recepționeze. Or, executarea obligației trebuie apreciată prin raportare la creditorul stabilit prin actul juridic și la condițiile legale în care prestația poate fi considerată valabil executată față de o altă persoană.

În ceea ce privește critica apelantului referitoare la aprecierea probelor de către instanța de fond, prin prisma art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil constată că aceasta este neîntemeiată.

Or, din conținutul hotărârii contestate rezultă că instanța de fond a examinat atât recipisa din 28 septembrie 2023, prin care a fost confirmată acordarea împrumutului, cât și recipisa din 30 august 2024, invocată de apelant în susținerea executării obligației. Totodată, au fost analizate declarațiile intervenientului accesoriu, certificatul de divorț, conversațiile dintre părți și circumstanțele în care a avut loc transmiterea mijloacelor bănești.

Prin urmare, faptul că instanța de fond nu a atribuit recipisei din 30 august 2024 efectul juridic pretins de apelant nu demonstrează că aceasta a fost ignorată, ci reflectă aprecierea relevanței și forței probante a înscrisului prin raportare la întregul material probator și la dispozițiile legale aplicabile.

Colegiul Civil reține că trebuie făcută distincție între dovada transmiterii efective a unei sume de bani și dovada executării valabile a unei obligații contractuale. Prima confirmă realizarea unei operațiuni materiale între anumite persoane, în timp ce cea de-a doua presupune stabilirea faptului că prestația a fost efectuată față de creditor sau față de o persoană care avea dreptul legal de a o recepționa. Raportată la caz, recipisa din 30 august 2024 confirmă prima împrejurare, însă nu este suficientă pentru a demonstra cea de-a doua.

În aceste condiții, Colegiul Civil apreciază că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele esențiale ale cauzei și a apreciat în mod corespunzător probele administrate, concluzionând

justificat că obligația de restituire a împrumutului nu a fost executată în condițiile prevăzute de lege.

În context, Colegiul Civil consideră că argumentele invocate în cererea de apel reprezintă, în esență, o apreciere diferită a circumstanțelor cauzei și a forței probante a înscrisurilor administrate, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea hotărârii contestate.

Or, simplul dezacord al apelantului cu modul în care instanța de fond a interpretat probele și a aplicat dispozițiile legale nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru casarea hotărârii judecătorești, atât timp cât concluziile acesteia sunt întemeiate pe circumstanțele constatate și pe normele juridice incidente.

În consecință, Colegiul Civil ajunge la concluzia că instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele relevante, a stabilit corect caracterul neexecutat al obligației de restituire a împrumutului și a dispus în mod întemeiat încasarea de la Oleg Roșca, în beneficiul Rodicăi Robu, a sumei de 300 000,00 lei.

Totodată, potrivit art. 117 alin. (1) Cod Procedură Civilă RM, „Probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei”.

Conform art. 118 alin. (1) Cod Procedură Civilă RM, „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel”.

Potrivit art. 122 alin. (1) Cod Procedură Civilă RM, „Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante”.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de Procedură Civilă RM, „(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

(4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

(5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii”.

Mai mult, în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod Procedură Civilă RM, „(1) La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”.

Având în vedere totalitatea normelor invocate din urmă, Colegiul atestă că în lipsa unor argumente de fapt și de drept care să combată concluziile instanței de fond, Colegiul Civil constată că hotărârea contestată este legală și întemeiată, iar cererea de apel urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Mai mult, cu privire la cheltuielile de asistență juridică, Colegiul reține că art. 82 CPC RM, stabilește că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Totodată, conform dispozițiilor art. 94 alin. (1)-(3) Cod Procedură Civilă RM, „(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

(2) În cazul mai multor reclamanţi sau pârâți, aceștia sunt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sunt responsabili de cheltuielile lui.

(3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii”.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPC RM, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1^1) CPC RM, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit bonului de plată seria DAA nr. 68180842 din 27 ianuarie 2026, se atestă că avocatul Arabadji Mariana a prezentat interesele Rodica Robu în baza mandatului MA nr. 2195351 din 16 octombrie 2024, fiindu-i achitată o sumă în mărime de 10 500,00 lei.

Revenind la prevederile art.96 alin.(1), instanța de apel relevă importanța noțiunilor de real, necesar şi rezonabil, de altfel Colegiul reține că la interpretarea acestora de la caz la caz, acordarea unei abordări referitor la realitate, necesitate şi rezonabilitatea compensării cheltuielilor de asistenţă juridică, apreciere îi acordă instanța în fața căreia s-a examinat litigiu.

Or, din normele menționate, raportate la hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile, nr. 25 din 28 iunie 2004, s-a recomandat ca în cazurile de soluţionare a cererilor de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţele vor reţine inclusiv pornind de la practica CtEDO că cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi, persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; c) listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

De altfel, Colegiul ține să menționeze Hotărârea nr. 19-02/27.05.2022 din 27 mai 2022 privind recomandările cuantumului onorariilor avocaţilor şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică prin care s-a aprobat modificările la recomandările privind cuantumul onorariilor avocaţilor și compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, potrivit căruia, conform pct. 16 din recomandare este indicat faptul că Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază

necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente:

a. dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată);

b. copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și in alte cazuri stabilite de legislație;

c. listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și timpului aferent acestora (cu tarifului orar).

Iar conform pct. 17 din recomandarea menționată, Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de:

a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță;
b) aportul avocatului la soluționarea cauzei;
c) timpul şi munca depusă de avocat;
d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor, procedee de comunicare cu clienți specifici etc.);
e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare;
f) rezultatul obținut;
g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei;
h) natura și durata relației dintre avocat și client;
i) experiența, reputația și abilitatea avocatului;
j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate in cauză;
k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză;
l) alți factori, la discreția instanței.

Astfel, având în vedere criteriile privind caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, precum și volumul și aportul efectiv al avocatului la reprezentarea intereselor intimatei în instanța de apel, Colegiul apreciază că suma solicitată de 10 500,00 lei este disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei. Prin urmare, ținând cont de natura litigiului, complexitatea acestuia și activitatea desfășurată de avocat, Colegiul consideră echitabilă compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 6 000,00 lei, sumă care urmează a fi încasată de la apelantul Oleg Roșca în beneficiul intimatei Rodica Robu.

Mai mult, potrivit art. 90 lit. d) Cod Procedură Civilă RM, „Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă”.

Potrivit bonului de plată prezentat la materialele cauzei datat cu 22.10.2026, se atestă efectuarea unei plăți în mărime de 900,00 lei în legătură cu deplasarea avocatului Arabadji Mariana pentru a fi prezentă în ședința de judecată stabilită în prealabil.

Astfel, revenind la dezideratele normei 94 alin. (1) Cod Procedură Civilă, suma în mărime de 900,00 lei va fi compensată intimatei Rodica Robu din beneficiul apelantului Oleg Roșca, ca fiind demonstrate.

În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Cererea de apel depusă de Oleg Roșca prin intermediul avocatului Dogot Cristian, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 26.12.2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Rodica Robu împotriva lui Oleg Roșca, intervenient accesoriu Oleg Robu cu privire la încasarea datoriei derivată din recipisa din 28 septembrie 2023 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Roșca Oleg în beneficiul lui Robu Rodica cheltuieli de judecată suportate în instanța de apel: suma de 6 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 900,00 lei cu titlu de cheltuieli de transport.

Decizia este definitivă dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,
judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Sajin Mariana